

Raina prøver igen

Jane Choate

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Raina læste ordene på den løbeseddel, hun fik udleveret på sin skole, igen. *Essaykonkurrence: Vind en gratis tur til New York City.*

Det var en konkurrence for elever på mange skoler i området. Raina så sig selv i New York City med tårnhøje skyskrabere omkring sig og Frihedsgudinden tæt på. Hun ville gerne afsted.

»Det er sidste gang nogensinde, jeg prøver noget nyt,« sagde Raina.

»Du skulle tilmelde dig,« sagde Sydney. »Du er den bedste til at skrive på vores årgang.«

Sydneys ord gjorde Raina glad. Hun vidste ikke så meget om at skrive essays. Men hun ville prøve. Efter skole sad Raina ved sit skrivebord. *Bank, bank, bank.* Hun bankede blyanten let mod papiret, mens hun overvejede sine idéer. Endelig begyndte hun at skrive.

Det tog en hel uge for Raina at gøre det færdigt. Men med hjælp fra mor følte hun sig endelig klar til at aflevere sit essay.

Der gik nogle uger. Raina var spændt på at se, hvem der vandt. Måske skulle hun snart til New York.

»Over hundrede elever havde tilmeldt sig,« sagde hr. Wright, som stod oppe ved tavlen. »Tak til alle jer, der skrev et essay.«

Rainas hjerte bankede hårdt i spænding.

»Selvom ingen af vores elever vandt konkurrencen, var Rainas blandt de fem bedste bidrag. Tillykke, Raina,« sagde hr. Wright.

Raina smilede, mens hendes klassekammerater klappede. Men indeni var hun ikke tilfreds. At være blandt de fem bedste var ikke det samme som at vinde. Hendes drøm om at se New York ville ikke gå i opfyldelse.

Da Raina kom hjem, dumpede hun ned i en stol i køkkenet, hvor hendes forældre var. »Jeg tabte konkurrencen,« sagde hun. »Det er sidste gang nogensinde, jeg prøver noget nyt. Jeg vil kun gøre det, jeg ved, jeg er god til.« Hun dækkede sit ansigt med hænderne.

»Jeg er ked af, at du ikke vandt. Mor og jeg er begge stolte af dig, fordi du prøvede,« sagde far. Han satte sig ved siden af Raina.

»Kan du huske, da jeg var arbejdsløs for et par år siden?«

Raina nikkede.

»Jeg søgte en hel masse jobs, men jeg fik ikke nogen af dem,« sagde far. »Jeg var temmelig modløs.«

Raina løftede hovedet. »Er det rigtigt?«

Far nikkede. »Men jeg gav ikke op. Efter lang tid fandt jeg et job, der var perfekt. Men det ville ikke være sket, hvis jeg var holdt op med at prøve.«

Mor lagde en trøstende hånd på Rainas ryg. »Ved du, hvor mange historier jeg sender til forskellige tidskrifter?« spurgte hun. »Og hvor mange der bliver afvist? Men jeg kan ikke give op, hvis jeg ønsker at få mit arbejde udgivet. Det at skrive betyder meget for mig, så jeg bliver ved med at prøve.«

Raina havde altid troet, at hendes forældre var gode til alt, hvad de foretog sig. Hun vidste ikke, at de også havde fået afslag.

Hun var stadig ked af det, men det virkede fjollet *aldrig* at ville prøve noget nyt igen. Det var ikke det, vor himmelske Fader ønskede for hende. Raina besluttede, at hun ikke ville give op. Hun kunne prøve flere ting, selv ting, hun ikke var god til lige med det samme.

»Jeg tror, jeg vil deltage i konkurrencen igen næste år,« sagde Raina. At tabe konkurrencen behøvede ikke at være enden på hendes drømme.

Raina gik hen til sit skrivebord og fandt en blyant frem. Det havde været ret sjovt at skrive. *Bank, bank, bank.* Hvad skulle hun finde på at skrive som det næste? ●

ILLUSTRATIONER: VIVIAN MINKER

»Herren elsker en indsats, for en indsats medfører belønninger, som ikke kan komme uden den.«

Præsident Russell M. Nelson, citeret i Joy D. Jones, »En særligt ærefuld kaldelse«, *Liahona*, maj 2020, s. 16.